

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(19) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੋਹਫਾ ਐਕਟ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸਕੀਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ 1 ਜਨਵਰੀ, 1960 ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਪਲੱਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਭਾਗਵਾਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਖਵੇਂ ਖੇਤਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਅੰਤਰਾਲ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਫਟ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ।

(20) ਪਿਛਲੀ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਛਤ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਪਰਮੋਦ ਕੋਹਲੀ ਜੇ.

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1984 ਦਾ CWP ਨੰ. 5513

11 ਦਸੰਬਰ, 2008

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟੀਕਲ 16(4) ਅਤੇ 226 - ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1967, 22 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਅਤੇ 5 ਦਸੰਬਰ, 1975 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ - SE-ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ - ਕੀ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਹੋਲਡ, ਨਹੀਂ — ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਅਸਥਾਈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਮੇਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ-ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ SE ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨੀਤੀ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਸਥਾਈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਦਾ ਲਾਭ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੱਕ ਰਹੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਸਿਰਫ ਸਥਾਈ 13 ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 6 ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ 8 ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ 27 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਲ

1983 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਮਈ, 1974 ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(4) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੫)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਛੇ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅੱਠ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 6 ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ 8 ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ 1983 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 2008। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ

5.5. ਸਾਹੂ, ਏਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਪਰਮੇਂਦ ਕੋਹਲੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ 2, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-1 ਪੰਜਾਬ ਪੀਡਬਲਯੂਡੀ (ਬੀ ਐਂਡ ਆਰ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ 26 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚੋਣ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ (ਬੀ.ਐਂਡ.ਆਰ. ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਪੀ.ਐਸ.ਈ. ਆਰਟੀਕਲਸ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ 1 ਦਸੰਬਰ, 1982 ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੱਕਾਰੀ ਰਿਫਰੈਂਸ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਕਾਰੀ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭਵਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਅਕੈਡਮੀ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਆਦਿ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਨੀਤੀਗਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1974 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਾ ਪੀ-1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ-1 ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ-ਬੀਮਾਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ 14% ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ (ਅਨੇਕਸ P-2 ਤੋਂ P-6) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਤੀ 5 ਦਸੰਬਰ, 1975 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6) ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੈਂਕ ਅਤੇ ਕੇਡਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਯਮਤ, ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮਿਤੀ 4 ਮਈ, 1974 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰੋਸਟਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ 1, 7, 15, 22, 30 ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰਾਖਵੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਹਦਾਇਤਾਂ 6 ਮਾਰਚ, 1974 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ। ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 11 ਮਈ, 1984 ਤੱਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ 14 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, - ਮਿਤੀ 11 ਮਈ, 1984 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਧੀਨ ਦੋ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਗ ਉਸ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੀ. ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 7 'ਤੇ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਇੰਜਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ 4 ਮਈ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

1974 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਤੇ ਹੋਣਹਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਇਹ ਸਲਾਟ ਜਨਰਲ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 16(4) ਦੀ ਘੋਰ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ-ਵਿੱਚ-ਉੱਪਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ 27 ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ 19 ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ 8 ਅਧਿਕਾਰੀ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹਨ ਜੋ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਪੱਕੇ ਇੰਜਨੀਅਰ ਹਨ ਅਤੇ 27 ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਦੋ ਹੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ 8 ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੁਬੰਧ P-9 ਅਤੇ P-10 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ 13 ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੋ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਬਜ਼ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, , ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਧਾਲੀਵਾਲ ਅਤੇ ਜੀ.ਐਸ. ਗੁਰਮੇਲ ਭਟਵਾ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 7 ਵਿਖੇ।

(3) ਰਾਹੀਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ (ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਸਮੇਤ) ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੱਗੇ, 13 ਅਗਸਤ, 2004 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 2008 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 16 ਜੁਲਾਈ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਢੁਕਵੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਿਆਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਥਾਈ/ਅਸਥਾਈ/ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫਤੇ ਦਾ ਹੋਰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਧੂ

ਐਸ.ਐਸ. ਖਾਰਾ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਧੀਕ ਸਕੱਤਰ, ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿਭਾਗ (ਬੀ.ਐਫ਼.ਆਰ. ਸ਼ਾਖਾ), ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, — ਸੀ.ਐਮ. ਨੰ. 21237 ਆਫ਼ 2008 ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਰਾਖਵਾਂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 20 ਨਵੰਬਰ, 2008

(4) ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦਾ ਕੇਡਰ 1 ਜਨਵਰੀ, 1982 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 13 ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 21 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਮੀਮੋ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ (ਸਿਵਲ) ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਕੇ 19 ਅਸਾਮੀਆਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਦਰਜ 27 ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ 13 ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਤੇ ਛੇ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਠ ਅਸਾਮੀਆਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੋਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ 27 ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਾਵ 13 ਸਥਾਈ, 6 ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ 8 ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਬਾਰੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਨੇ 4 ਅਕਤੂਬਰ, 1967, 22 ਦਸੰਬਰ, 1980, 5 ਦਸੰਬਰ, 1975 (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-4 ਤੋਂ 6) ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਨੀਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਮੇਤ ਅਸਥਾਈ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਤੱਕ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਈ 13 ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ 6 ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ 8 ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ 27 ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਮਈ, 1974 ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ

ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਸਰਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਨਰਲ ਕੈਟਾਗਰੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਅਸਾਮੀ ਭਰੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(4) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਾਲ 1985 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਛੇ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਅੱਠ ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 6 ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ 8 ਡੈਪੂਟੇਸ਼ਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ 1983 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸਾਮੀਆਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਮਿਤੀ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 2008। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ 1983 ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ

ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਪਰਿਟੋਂਡਿੰਗ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਅਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁੱਖ ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ ਰੋਸਟਰ ਪੁਆਇੰਟ ਨੰਬਰ 15 ਜਾਂ ਰਾਖਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਆਦਿ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਰੀ ਕਵਾਇਦ ਨੂੰ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ